

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приходька Олександра Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 1 пункту 12, абзацу четвертого пункту 13, підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ

Київ
5 вересня 2023 року
№ 133-1(II)/2023

Справа № 3-148/2023(270/23)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Мойсик Володимир Романович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приходька Олександра Васильовича про відповідність Конституції України (конституційність) підпункту 1 пункту 12, абзацу четвертого пункту 13, підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238).

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Приходько О.В. із клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій, шостій статті 43 Конституції України (конституційність) підпункт 1 пункту 12, абзац четвертий пункту 13, підпункт 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (далі – Закон).

Згідно з оспорюваними приписами Закону:

– предметом атестації є оцінка: „професійної компетентності прокурора“ (підпункт 1 пункту 12);

– „атестація може включати інші етапи, непроходження яких може бути підставою для ухвалення кадровою комісією рішення про неуспішне проходження атестації прокурором. Перелік таких етапів визначається у Порядку проходження прокурорами атестації, який затверджує Генеральний прокурор“ (абзац четвертий пункту 13);

– прокурори, які на день набрання чинності Законом займають посади у Генеральній прокуратурі України, регіональних прокуратурах, місцевих прокуратурах, військових прокуратурах, звільняються Генеральним прокурором, керівником регіональної (обласної) прокуратури з посади прокурора за умови настання однієї з таких підстав: „рішення кадрової комісії про неуспішне проходження атестації“ (підпункт 2 пункту 19).

Із матеріалів справи вбачається, що Генеральний прокурор наказом від 16 вересня 2021 року № 1340ц звільнив Приходька О.В. з посади заступника начальника управління нагляду за додержанням законів органами внутрішніх справ Головного управління нагляду у кримінальному провадженні Генеральної прокуратури України та органів прокуратури з 20 вересня 2021 року на підставі рішення кадрової комісії Офісу Генерального прокурора з атестації прокурорів

та слідчих Генеральної прокуратури України від 17 серпня 2021 року № 1 про неуспішне проходження ним атестації.

Приходько О.В., вважаючи, що його права були порушені, звернувся до Окружного адміністративного суду міста Києва.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 29 вересня 2022 року, залишеним без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 22 березня 2023 року, у задоволенні позову Приходька О.В. до Офісу Генерального прокурора, кадрової комісії Офісу Генерального прокурора з атестації прокурорів та слідчих Генеральної прокуратури України про визнання протиправними і скасування рішення та наказу, поновлення на посаді, стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу відмовив.

Не погодившись із такими судовими рішеннями, Приходько О.В. звернувся до Верховного Суду з касаційною скаргою на рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 29 вересня 2022 року та постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 22 березня 2023 року. Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 29 травня 2023 року відмовила у відкритті касаційного провадження.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані приписи Закону порушують його право на працю, а також не забезпечують захисту від незаконного звільнення, гарантованих статтею 43 Конституції України.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та

конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (його окремі положення), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [абзац четвертий пункту 2 Ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018].

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Приходько О.В. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності підпункту 1 пункту 12, абзацу четвертого пункту 13, підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону, не вказав, яким чином порушено його права, визначені Конституцією України, а фактично висловив незгоду із законодавчим регулюванням, а саме встановленою атестацією прокурорів як умовою реформування органів прокуратури, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності зазначених приписів Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приходька Олександра Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 1 пункту 12, абзацу четвертого пункту 13, підпункту 2 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**